

Der er selvfølgelig ogsaa andre, f. Eks. det gamle Forhold, som der er talt adskillige Gange om, naar man har talt om en Revision af Sygekasseloven, dette f. Eks. at indføre Bestemmelser, der gjorde det muligt at faa Plejebørn ind under Sygekasseloven, uden at der betaltes et saa uforholdsmæssigt højt Bidrag som nødvendigt for Øjeblikket, og ligeledes at faa medtaget de Børn, som ere under 15 Aar, men som ikke længere opholde sig i Hjemmet. Der har man jo ikke til absolut Held maattet gaa nogen Omvej for ikke at gøre det alt for besværligt for disse Børns Forældre. Saadanne Ting kunne tages op, og jeg vilde mene, at det var tidssvarende, om det blev gjort; kan det blive Resultatet under en fortsat Behandling, jeg vil ikke sige saa meget i indeværende Rigsdagssamling som i den kommende, vil jeg gerne være med dertil, og jeg vilde hilse med Glæde, om vi kunde gøre et Skridt videre paa den Vej, vi betraadte i 1891, da vi vedtog Sygekasseloven og vedtog den — det maa vi vel alle anerkende nu — i en saa god Skikkelse, at det ikke har været nødvendigt, i hvert Fald ikke tvingende nødvendigt, at ændre paa den i de siden den Tid forløbne 18 Aar. Jeg kan, som sagt, ikke være med til at fremme Lovforslaget paa det Grundlag, det har. Jeg vil antage, at Resultatet af denne Behandling bliver, at Forslaget henvises til et Udvalg. Hvad saa dette vil gøre ved det, skal jeg naturligvis ikke udtale mig om; men kan det give sig Resultat i det, jeg her nævned, give Stød til en Revision af eller en Tilføjelse til Sygekasseloven, er det ogsaa et Arbejde værd, og for saa vidt skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslagets Fremme.

Rørdam: Jeg skal heller ikke sige mange Ord om det foreliggende Lovforslag, da jeg i forrige Rigsdagssamling havde Lejlighed til at udtale mig derom. Der er vel neppe nogen Sandsynlighed for, at Lovforslaget kan blive fremmet nu i den indeværende Rigsdagssamling, men der kunde jo være Anledning til, hvis der blev nedsat et Udvalg, at tage visse Spørgsmaal op, som den ærede Ordfører (P. Knudsen) vil vide, at jeg har rejst i det Udvalg, der var nedsat angaaende denne Sag. Der er ingen Tvivl om, at vor Sygekasselov paa visse Punkter trænger til en Revision, og navnlig paa det Punkt, at der burde gøres noget for saadanne Folk, som af en eller anden Grund

ikke kunne blive optagne i en Sygekasse, enten fordi de ere syge i Forvejen, eller fordi de have været saa længe syge, at de ere blevne slettede. For saadanne Folk burde der gøres noget, saaledes at de fik nem og billig Adgang til Lægehjælp eller gratis Adgang til Lægehjælp paa Statens Bekostning. Det er den Vej, jeg har antydnet i Udvalget, at man skulde gaa, og jeg tror, at hvis dette kunde naas, var det ikke saa lille et Skridt frem. Jeg tror, at det er noget, som man kan anbefale Forslagsstillerne at stræbe hen til at naa som et foreløbigt Maal.

Der er under denne Debat sagt forskellige Ting om Lægernes Forhold til Sygekasserne. Den højtærede Minister sagde, at det var meget beklageligt at se, at Lægehonorarerne var i stadig Stigning. Paa den Sag kan der ses paa forskellige Maade. Fra Publikums Side set er det maaske beklageligt, men fra Lægernes Side set kan det kun siges at være glædeligt. Jeg maa dog sige, at denne Stigning er ganske overordentlig ringe. Den ærede Ordfører mente ganske vist noget andet. Jeg vil da rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem, om han finder, at den Betaling, Lægerne i Øjeblikket faa for at være Sygekasselæger, i nogen Maade er for høj, og jeg kan ogsaa rette det samme Spørgsmaal til den højtærede Minister. Det er underligt, at man stadig hører Beklagelse derover; naar man sammenligner den Stigning, der har været i Lægehonoraret for Sygekasser, f. Eks. med Stigningen i Embedslønninger, Stigningen i Arbejdsløn og Stigningen i Rigsdagsmændenes Diæter, vil man se, at det er en ganske overordentlig ringe Stigning. Jeg for mit Vedkommende finder, at naar en Læge er Sygekasselæge for en Betaling af 3—4 Kr. om Aaret for en Mand og altsaa for disse 4 Kr. skal komme saa tidt, vedkommende kalder ham, kan man virkelig ikke sige, at det er noget overdrevent Honorar. Det viser sig heller ikke, at Sygekasselægerne lægge Penge op; det er der i det hele taget kun meget faa Læger, der gør, og det ligger i, at Lægerne maa gøre saa meget gratis Arbejde — det maa man ogsaa tage i Betragtning.

Det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) kom ind paa at tale om det ulykkelige Forhold, at Lægerne ere beskyttede saaledes, at de kunne foreskrive, hvad de ville have for deres Arbejde. Ja, saaledes er det jo omtrent med ethvert Menneske, at ethvert Menneske kan sige, hvad han vil have for at gøre